

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAM-
STÄLLNING till Landstinget
med förslag till

1) landskapslag om till-
lämpning i landskapet Åland
av lagen om dröjsmålsränta och
restavgift på skatt, och

2) landskapslag angående
ändring av 13 och 17 §§ land-
skapslagen om skogsvårdsföre-
ningar i landskapet Åland.

Enligt landskapslagen om skattetillägg vid försummad betalning av kommunalskatt (13/59) skall på oguldet skattebelopp erläggas tolv procents årlig ränta. Denna påföljd är densamma som tidigare varit gällande i riket enligt lagen om skattetillägg, som skall erläggas vid försummad skattebetalning (FFS 1077/43). Sistnämnda lag har emellertid upphävts genom lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (FFS 145/76) som trädde i kraft den 1 juni 1976.

Den nya lagen är en allmän lag som är avsedd att tillämpas på ett flertal skatter och avgifter. Begreppet skattetillägg ingår ej i lagen, enär skattetillägg i fortsättningen ej kommer i fråga såsom en allmän påföljd. Däremot skall vid försummad skattebetalning i allmänhet erläggas dröjsmålsränta enligt tolv procent per år samt restavgift, utgörande hälften av dröjsmålsröntans belopp. Restavgiften skall dock ej uppbäras för längre tid än sex månader. Enär staten ansvarar för uppgifterna i anslutning till skatteindrivningen stannar de medel som inflyter i form av dröjsmålsränta och restavgift hos staten. Undantag utgör dock dröjsmålsränta som uppburits på skogsvårdsavgift, vilken delas mellan skogsvårdsföreningarna och kommunerna. Regeln att staten gottskrives de influtna skattetilläggen är ingen nyhet utan fanns tidigare intagen i 118 § beskattningsslagen, (FFS 482/58), vilket lagrum emellertid upphörde att gälla den 1 juni 1976 då ifrågavarande lag trädde i kraft.

Enligt landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland (21/59) skall beskattningslagen tillämpas även här. Sålunda skulle, med hänsyn till bestämmelsen i beskattningslagens 118 §, skattetillägg som uppbärs med stöd av landskapslagen om skattetillägg vid försummad betalning av kommunalskatt intill den 1 juni 1976 gottskrivas staten. Därefter uppburna skattetillägg tillfaller vederbörande kommun.

Enär staten vid skatteuppbörden genom överenskommelseförordning (FFS 25a/59) gentemot de åländska kommunerna påtagit sig samma skyldigheter som gentemot de övriga kommunerna i riket och således står för alla uppgifter i samband med skatteuppbörden, finns det enligt landskapsstyrelsens mening ej någon anledning att frångå det tidigare gällande systemet. Fördenskull bör i landskapslag stadgas att ifrågavarande tilläggsavgifter skall tillfalla staten. Ytterligare är det enligt landskapsstyrelsens uppfattning befogat att här upptaga samma avgifter för försummad skattebetalning som i riket.

Enär endast obetydliga avvikelser i förhållande till rikets ifrågavarande lag skulle ifrågakomma, föreslås att nämnda lag skulle antagas såsom blankettlag, varvid landskapslagen om skattetillägg vid försummad betalning av kommunalskatt skulle upphävas. Regeringens proposition med förslag till bl.a. lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (prop.nr. 106/1975 II rd), den slutligt antagna lagen samt regeringens proposition med förslag till lag angående ändring av lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (prop. nr. 130/1976 rd) bifogas denna framställning.

På grund av den ändrade terminologin bör vissa ändringar av formell natur vidtagas i landskapslagen om skogsvårdsföreningar i landskapet Åland (10/52).

Detaljmotivering.

Landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt.

1 §. Lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt gäller ej i landskapet såvitt fråga är om kommunalskatt och skogsvårdsavgift. Till övriga delar skall lagens stadganden redan nu iakttagas. Föreliggande lagförslag avser således att bringa ifrågavarande lag i kraft i landskapet även i förstnämnda hänseenden.

4 §. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 1977, från vilken dag dröjsmålsränta och restavgift skulle uppbäras. Av den orsak som angivits ovan i den allmänna motiveringen föreslås, att skattetillägg på kommunalskatt som uppburits sedan 118 § beskattningsslagen upphävts skulle tillfalla staten och ej kommunerna.

Med hänvisning till det anförda förelägges Landstinget till antagande följande lagförslag:

L a n d s k a p s l a g

om tillämpning i landskapet Åland av lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt.

I enlighet med Landstingets beslut stadgas:

1 §.

Vid försummelse att inom utsatt tid erlägga kommunalskatt eller skogsvårdsavgift eller förskott därpå skall, med nedan i denna lag angivna avvikelser, lagen den 13 februari 1976 om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (FFS 145/76) äga tillämpning i landskapet Åland. Sagda lag tillämpas i landskapet sådan den lyder då denna lag träder i kraft. Framdeles skeende ändringar i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt skall, såvitt ej annat följer av bestämmelserna i denna lag, gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

2 §.

Hänvisningen i 9 § lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt till lagen om skogsvårdsföreningar (FFS 558/50) skall i landskapet avse landskapslagen om skogsvårdsföreningar i landskapet Åland (10/52).

3 §.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

4 §.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1977 och därigenom upphäves landskapslagen den 23 april 1959 om skattetillägg vid försummad betalning av kommunalskatt (13/59). Lagen äger tillämpning räknat från sagda dag även på därförinnan uppkomna skatteskulder. Dock uppbärs på dessa dröjsmålsränta och restavgift först räknat från dagen för lagens ikraftträdande.

Med stöd av landskapslagen om skattetillägg vid försummad betalning av kommunalskatt under tiden 1 juni 1976-30 april 1977

uppburet skattetillägg på kommunalskatt tillfaller staten.

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av 13 och 17 §§ landskapslagen om skogsvårdsföreningar i landskapet Åland.

I enlighet med Landstingets beslut ändras 13 § och den inledande satsen i 17 § landskapslagen den 16 april 1952 om skogsvårdsföreningar i landskapet Åland (10/52) som följer:

13 §.

Vad om sökande av ändring i kommunalbeskattning, efterbeskattning och indrivning av skatter i utsökningsväg är stadgat gäller även beträffande skogsvårdsavgift.

17 §.

Av skogsvårdsavgifterna och därpå uppburna dröjsmålsräntor erlägges:

- - - - -

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1977

Mariehamn, den 28 oktober 1976.

L a n t r å d

Lagberedningschef

Alarik Häggblom

Christer Jansson.

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1976

Nr 145—160

Innehåll: Nr 145. Lag om dröjsmålsränta och restavgift på skatt, sid. 353. — Nr 146. Lag angående ändring av 8 § lagen om stats- och kommunalskatt för begränsat skattskyldig, sid. 355. — Nr 147. Lag angående ändring av 12 § lagen om sjömansskatt, sid. 356. — Nr 148. Lag angående ändring av 11 och 13 §§ lagen om skogsvårdsföreningar, sid. 357. — Nr 149. Lag angående ändring av lagen om förskottsuppbörd, sid. 358. — Nr 150. Lag angående ändring av 10 och 14 §§ lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift, sid. 359. — Nr 151. Lag om ändring av lagen angående omsättningsskatt, sid. 360. — Nr 152. Lag angående ändring av 14 § lagen om bil- och motorcykelskatt, sid. 361. — Nr 153. Lag angående ändring av lagen om påförande av accis, sid. 362. — Nr 154. Lag om ändring av 17 § biografskattelagen, sid. 363. — Nr 155. Lag om ändring av beskattningslagen, sid. 364. — Nr 156. Lag om ändring av skattekvittningslagen, sid. 365. — Nr 157. Lag angående ändring av lagen om accis på bränsle, sid. 366. — Nr 158. Förordning om ändring av 56 § beskattningsförordningen, sid. 367. — Nr 159. Förordning om ändring av 29 § förordningen angående omsättningsskatt, sid. 367. — Nr 160. Förordning om ändring av 7 § biografskatteförordningen, sid. 368.

Nr 145.

Lag

om dröjsmålsränta och restavgift på skatt.

Given i Helsingfors den 13 februari 1976.

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §.

Vid försummelse att inom utsatt tid erlägga statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, folkpensionspremie, sjukförsäkringspremie, skogsvårdsavgift, arbetsgivares socialskyddsavgift, arvs- och gåvoskatt, omsättningsskatt, skatt på försäkringspremie, källskatt, sjömansskatt, förskott och annat belopp som skall erläggas vid förskottsuppbörd, förskottsinnehållning samt annan skatt, som skall erläggas till staten eller kommun, uppbäres dröjsmålsränta och restavgift i enlighet med vad i denna lag stadgas. Ovan avsedda skatter, avgifter och övriga prestationer kallas i denna lag skatter.

Dröjsmålsränta eller restavgift uppbäres icke vid försummelse att erlägga skattetillägg eller ränta som motsvarar dröjsmålsränta. På försummad dröjsmålsränta uppbäres icke restavgift.

Stadgas i vederbörande skattelag annorlunda om påföljd av försummad skattebetalning än i denna lag, följes stadgandena i skattelagen.

2 §.

På debiterad och obetald skatt som förfallit till betalning uppbäres i dröjsmålsränta för varje fullt belopp av etthundra mark, en mark för varje påbörjad kalendermånad, räknat från början av förfallomånaden, dock minst fyra mark.

Dröjsmålsräntan beräknas från början av förfallomånaden även då det med stöd av 112 § 4 mom. beskattningslagen (482/58) förordnats, att tvångsindrivning av skatten skall uppskjutas.

Har påfört förskott avkortats enligt 108 § beskattningslagen, beräknas dröjsmålsräntan på den avkortade delen av förskottet till utgången av november månad under beskattningsåret.

3 §.

Har skattskyldig för samma inkomst eller förmögenhet beskattats i två eller flera kommuner, skall beträffande den skatt som skall uppbäras för den del, i fråga om vilken den skattskyldige enligt 113 § beskattningslagen

återfår skatt, icke erläggas dröjsmålsränta för den tid som har föregått återbetalningen.

4 §.

Erlägges skatt som icke betalats inom utsatt tid genom delbetalningar, beräknas dröjsmålsräntan särskilt för sig på varje obetalt belopp.

5 §.

Har skatt genom beslut av rättsmedelsmyndighet sänkts eller avlyfts, skall den dröjsmålsränta som uppkommit på det sänkta eller avlyftade beloppet återbäras.

6 §.

Vid indrivning av dröjsmålsränta i utsvägningsväg iakttages vad om utsvägningsväg av skatt är stadgat.

7 §.

På debiterad och obetald skatt som förfallit till betalning uppbäres restavgift, såframt skatten icke har erlagts under förfallomånaden. På förskottsskatt uppbäres dock icke restavgift för förfallomånaden eller den därpå följande månaden.

Restavgiften är hälften av dröjsmålsräntans belopp. Restavgift uppbäres för högst sex månader.

Om restavgiften gäller i övrigt vad ovan är stadgat om dröjsmålsränta. Restavgift uppbäres dock icke på i 108 § 2 mom. beskattningsslagen avsett avkortat förskott.

8 §.

Hos skattskyldig uppburna medel användes i första hand till betalning av restavgift, dröjs-

målsränta, skattetillägg och ränta som motsvarar dröjsmålsränta samt därefter till betalning av skatt.

9 §.

Dröjsmålsräntan och restavgiften gottskrives staten. På skogsvårdsavgift uppburen dröjsmålsränta gottskrives dock på sätt som är stadgat i lagen om skogsvårdsföreningar (558/50).

10 §.

Dröjsmålsränta och restavgift på skatt är icke avdragsgilla vid inkomstbeskattningen.

11 §.

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov av finansministeriet.

12 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1976. Lagen äger tillämpning räknat från sagda dag även på därförinnan uppkomna skatteskulder. I fråga om nämnda skatteskulder uppbäres likväl dröjsmålsränta och restavgift först räknat från dagen för lagens ikraftträdande.

Genom denna lag upphäves:

lagen den 30 december 1943 om skattetillägg, som skall erläggas vid försummad skattebetalning (1077/43) jämte däri senare företagna ändringar,

16 § folkpensionslagen av den 8 juni 1956, sådant sagda lagrum lyder i lag av den 12 december 1958 (486/58),

37 § sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/63) samt

54 § lagen den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva, sådant sagda lagrum lyder i lag av den 5 mars 1945 (222/45).

Helsingfors den 13 februari 1976.

Vid förfall för Republikens President

Statsminister

MARTTI MIETTUNEN

Finansminister *Paul Paavela*